

Uw ziel!

J.C. Ryle

"Want wat zou het de mens baten, zo hij de gehele wereld won en schade leed aan zijn ziel?"

Markus 8:36

Jaargang 4 nummer 10 – augustus 2002

Eerder uitgegeven preken van jaargang 4

1. Menselijke trots tegenover Gods genade	- Joseph P. Thompson
2. Gods liefde in Christus	- Maarten Luther
3. De Ark der behoudenis	- Ebenezer Erskine
4. De wedergeboorte	- George Whitefield
5. De drie kruisen	- H. Grattan Guinness
6. Voor of tegen Christus	- Ludwig Hofacker
7. De Hemelvaart	- Christmas Evans
8. De schapen van de Herder	- César Malan
9. De plicht om de aangeboden Heiland
onmiddellijk te omhelzen	- James Webster

Bronvermelding

Originele titel: *Our soul*

Uit: *Old Paths*

Uitgegeven door: James Clark & Co. Ltd, Cambridge - 1978

Deze preek is herschreven naar een vertaling van

Uw ziel!

"Want wat zou het de mens baten, zo hij de gehele wereld won, en zijner ziel schade leed?"

Markus 8:36

Deze woorden van de Heere Jezus behoren als een trompetstoot in onze oren te klinken. Want het gaat over zaken die van het hoogste en gewichtigste belang zijn: het betreft uw ziel.

Wat bevatten deze bijbelse woorden een ernstige vraag! Wat een ontzaglijke verlies- en winst rekening wordt ons daarin voorgesteld. Waar is de accountant die dit kan overzien? Waar is de knappe wiskundige die door zo'n rekening niet verbijsterd zou zijn? "Wat zou het de mens baten, als hij de hele wereld wint, en schade lijdt aan zijn eigen ziel?"

Om de vraag die de Heere Jezus hier stelt te benadrukken wil ik enkele opmerkingen maken. Ik vraag daarvoor uw aller aandacht. Moge u dieper dan ooit tevoren de waarde van een onsterfelijke ziel beseffen! De eerste stap naar de hemel is het besef van de onschatbare waarde van een onsterfelijke ziel.

1. Uw ziel is onsterfelijk

Mijn eerste opmerking is deze: ieder van ons heeft een onsterfelijke ziel. Ik schaam me er niet voor om met deze woorden te beginnen. Ik durf te zeggen dat zulke woorden velen dwaas en vreemd in de oren klinken. Ik geloof vast dat sommigen zullen uitroepen: 'Wie weet dat nou niet? Wie twijfelt er nou aan of we wel een ziel hebben?' Maar ik kan het niet van me af zetten dat de wereld juist nu bezig is haar aandacht in buitensporige mate op materiële zaken te richten. Wij leven in een tijd van belangrijke ontwikkelingen op allerlei terreinen van techniek, biologie en geneeskunde.

De grote massa is in toenemende mate geïnteresseerd in allerlei nieuwe uitvindingen. In onze dagen valt er een verkeerd licht op de dingen van de tijd, terwijl er een dichte mist hangt over de dingen van de eeuwigheid. Juist in een tijd als deze is het de dure plicht van Christus' dienaren om terug te keren tot de eerste beginselen. De nood is ons opgelegd. Wee ons als wij de mensen de vraag van de Heere betreffende hun ziel niet op het hart binden! Wee ons als wij niet luidkeels verkondigen: 'De wereld is niet alles. Het leven dat wij nu in het vlees leven, is niet het enige leven. Er is een toekomstig leven; wij hebben een onsterfelijke ziel.'

Laten wij als een belangrijk feit in ons geheugen prenten, dat wij allen iets in ons omdragen dat nooit zal sterven. Dit lichaam, dat zoveel van onze gedachten en tijd in beslag neemt om het te verwarmen, te kleden, te voeden en alles aangenaam te maken, dit lichaam is niet de gehele mens. Het is slechts het verblijf van een edele bewoner. En die bewoner is uw onsterfelijke ziel!

De dood die ieder van ons éénmaal moet ondergaan, maakt geen einde aan de mens. Als de laatste adem wordt uitgeblazen, het laatste doktersbezoek wordt betaald, wanneer de kist wordt toegesloten en de voorbereidingen voor de begrafenis worden gemaakt, is nog niet álles voorbij. Wanneer de woorden 'as tot as en stof tot stof' over het graf zijn uitgesproken, als onze plaats in de wereld weer aangevuld is, en de leemte vanwege ons vertrek uit de maatschappij niet langer wordt opgemerkt, nee, dan is nog niet alles afgelopen! De geest van de mens leeft verder. Iedereen heeft een onsterfelijke ziel in zich.

Ik ga dat niet bewijzen, dat zou enkel tijd verspillen zijn. Het hele mensdom heeft een geweten dat meer waard is dan duizend bovennatuurlijke bewijsredenen. Binnen in u is een

stem, die bij tijden luid spreekt en gehoord zal worden. Een stem die ons zegt, of we dat waarderen of niet, dat wij allemaal een onsterfelijke ziel bezitten. Wat geeft het, al kunnen wij onze ziel niet zien? Zijn er niet miljoenen dingen die we met het blote oog niet kunnen zien? Niemand die wel eens door een verrekijker of een microscoop gekeken heeft, zal daaraan twifelen.

Wat geeft het, al kunnen we onze ziel niet zien? We kunnen haar voelen. Als u alleen bent, of op een ziekbed ligt en de wereld buitengesloten is, als u waakt aan het sterfbed van een geliefde, weet u dat u een ziel hebt. Als we zien dat onze geliefden in hun graf gelegd worden, wie kent niet de gevoelens die dan in de geest van de mens opkomen? Wie weet niet dat er op zulke momenten iets in ons hart opkomt, dat ons er nadrukkelijk op wijst: er is een toekomstig leven. Alle mensen, van de hoogsten in aanzien tot de laagsten, hebben een onsterfelijke ziel. U kunt in alle tijden de hele wereld doortrekken en de proef nemen. Op dit punt zult u niets anders dan eenzelfde antwoord ontvangen. U zult volken vinden die verzonken zijn in ontaard bijgeloof en verknocht aan hun afgoden. U zult andere volken vinden, ondergedompeld in de diepste onkunde en totaal onbekend met de ware God. Maar u zult geen enkel volk aantreffen waar niet enige bewustheid van een toekomstig leven gevonden wordt.

De verlaten ruïnes van de tempels der Egyptenaren, van de Grieken en Romeinen, de schitterende afgodstempels van het Hindoeïsme, de speciale begrafenisplechtigheden van de Aboriginals in Nieuw Zeeland, de tenten van de geestenbezweerders bij de Indianen, allen, ja, zij allen vertellen hetzelfde verhaal. Diep in het hart van de mens, onder het door de zondeval veroorzaakte puin, is een inscriptie die zich niet laat uitwissen. Het zegt ons dat deze wereld niet alles is; dat iedereen een onsterfelijke ziel heeft.

Dat ga ik nu niet bewijzen. Maar ik vraag u alleen om het u steeds bewust te zijn. Misschien is het uw lot om midden in een drukke stad te moeten wonen. Om u heen ziet u een eindeloze strijd om tijdelijke zaken. Aan alle kanten omringt u de haast, de drukte en het zakenleven. Ik kan best geloven dat u soms in de verleiding komt om te menen dat deze wereld alles is. Dat uw lichaam het enige waardevolle is om voor te zorgen.

U moet deze verzoeking verwerpen. Als u 's morgens opstaat en als u 's avonds weer naar bed gaat, zeg dan: 'de gedaante van deze wereld gaat voorbij. Het leven dat ik nu leef, is niet alles. Naast zaken, geld, genot, handel en bedrijf is er nog iets. Er is een toekomstig leven. Wij hebben allemaal een onsterfelijke ziel.'

Bewijzen wil ik dit niet. Maar ik vraag u om u te bezinnen op de waarde van het hebben van een ziel, en op de verantwoordelijkheid daarvoor. Bedenk dat u het grootste talent bezit dat God aan uw zorg heeft toevertrouwd. Weet u wel, dat u in uw ziel een parel bezit van onschatbare waarde? Alle aardse bezittingen zijn daarbij vergeleken even onbetekenend als ijle lucht. Als een paard een wedstrijd wint, trekt het de aandacht van duizenden mensen. Toch is het zwakste kind uit een arbeidersgezin in Gods ogen veel belangrijker dan dat paard. De ziel van het dier gaat naar beneden, maar een kind heeft een onsterfelijke ziel.

Tijdens tentoonstellingen bewonderen massa's mensen de schilderijen van een Rubens of een Rembrandt; men spreekt wel over de 'onsterfelijke werken' van deze schilders. Maar die schilderijen zijn helemaal niet onsterfelijk. De aarde en al haar werken zullen verbranden. Een klein kind dat op een zolderkamertje ligt te huilen, en niets van beeldende kunst af weet, zal al die schilderijen overleven, want het heeft een onsterfelijke ziel. De tijd komt dat de piramiden en ruïnes van tempels tot niets zullen afbrokkelen; dat gebouwen zoals Windsor Castle en de Westminster Abby omvergeworpen zullen worden en vergaan. Dat de zon zal ophouden te schijnen en de maan haar licht niet meer zal geven. Maar de ziel van de geringste arbeider is

van blijvende aard. Die zal de ondergang van een wegstervende wereld trotseren en tot in alle eeuwigheid voortleven.

Daarom zeg ik u nogmaals: bezin u op de waarde en de verantwoordelijkheid van een onsterfelijke ziel te bezitten. Misschien bent u arm in deze wereld, maar u hebt een ziel. Misschien bent u lichamelijk zwak en ziek, maar u hebt een ziel. Misschien bent u geen koning of koningin, maar u hebt een ziel. En uw ziel is dat deel van ons waar God hoofdzakelijk acht op slaat. De ziel is 'de mens'.

Ik ga niet bewijzen dat mensen een ziel hebben, maar ik vraag alle mensen zo te leven alsof zij dat werkelijk geloven. Leef alsof u werkelijk gelooft dat we niet slechts in deze wereld zijn om katoen te spinnen, om koren te verbouwen of goud te verzamelen. Wij moeten God verheerlijken en ons voor eeuwig in Hem verblijden. Lees uw bijbel en neem kennis van wat daarin geschreven staat. Zoek de Heere in het gebed en stort uw hart voor Hem uit. Bezoek regelmatig de godsdienstoefeningen en luister naar de verkondiging van het Evangelie. Heilig de rustdag, en geef God Zijn dag. En als iemand u naar de reden daarvan vraagt, als gevraagd wordt waar u mee bezig bent, zeg dan dapper als een man: 'ik doe dit alles omdat ik een ziel heb.'

2. Uw ziel kan verloren gaan

Mijn tweede opmerking is: iedereen kan zijn eigen ziel verliezen.

Dit is een pijnlijk onderdeel van mijn betoog. Maar toch durf ik het niet achterwege laten. Ik ben het niet eens met degenen die niets dan 'vrede' roepen. Die het vreselijke feit dat mensen hun ziel kunnen verliezen, voor hen verbergen. Ik ben één van die ouderwetse predikanten die de hele Bijbel geloven, met alles wat daarin staat.

Ik kan geen schriftuurlijke grondslag vinden voor die mooi pratende godgeleerdheid die in onze dagen zoveel ingang vindt. Die beweert dat uiteindelijk iedereen de hemel zal binnengaan. Ik geloof dat er een echte duivel en een echte hel bestaat. Het getuigt niet van barmhartigheid om de mensen onkundig te laten van het feit dat ze verloren kunnen gaan.

Wat! zou ik dat liefde noemen? Als u zag dat uw broeder vergif innam, zou u dan zwijgen? Zal ik dat liefde noemen? Als u een blinde naar de afgrond ziet strompelen, zult u dan niet 'pas op' roepen? Weg met zulke verkeerde denkbepelden over 'liefde'.

Laten wij de hemelse genade niet lasteren door haar naam in een verkeerde zin te gebruiken. Het spreekt van de grootst mogelijke liefde om mensen de hele waarheid voor te stellen. Het is oprechte bewogenheid om ze duidelijk te waarschuwen als ze in gevaar verkeren. Het getuigt van liefde om ze op het hart te drukken dat zij hun eigen ziel voor eeuwig in de hel kunnen verliezen.

De mens heeft in zich een wonderlijke kracht om het verkeerde te doen. In alles wat goed is, zijn we zwak. Maar wij beschikken over een geweldig vermogen om onszelf kwaad aan te doen. Broeder, u kunt uw eigen ziel niet behouden. Onthoud dat! U kunt zelf geen vrede met God maken; u kunt geen enkele zonde wegnemen. U kunt niet één van die zwarte aantekeningen die in Gods boeken staan opgetekend, uitwissen. U kunt uw eigen hart niet veranderen. Maar er is één ding dat u wel kunt doen: uw eigen ziel te gronde richten.

Maar dat is nog niet alles. Wij kunnen niet alleen onze eigen ziel verliezen, maar wij verkeren allen in het grootste gevaar dat ook daadwerkelijk te doen. Wij zijn in zonde geboren en daarom kinderen des toorns. Wij hebben geen natuurlijk verlangen dat onze ziel gered zou mogen worden. Zwak, verdorven, geneigd tot alle kwaad, noemen wij het goede 'kwaad' en het kwade 'goed'. Verduisterd en blind, ja, dood door de zonden en de misdaden, hebben wij

geen ogen om de afgrond te zien die daar voor onze voeten gaapt. Wij missen alle besef van schuld en gevaar. En toch verkeert onze ziel intussen in een vreselijk gevaar.

Als iemand met een lek schip naar Amerika wil zeilen, zonder kompas, zonder water en zonder eten, begrijpt u wel dat er weinig kans bestaat om de Atlantische Oceaan veilig over te steken.

Als u een heel kostbare diamant aan een klein kind meegeeft, met het verzoek die van Tower Hill naar Bristol te brengen, is het hoogst twijfelachtig of de diamant daar veilig zal komen. Toch zijn dit slechts zwakke beelden van het onmeetbaar grote gevaar waarin wij van nature verkeren om onze ziel te verliezen.

Misschien is er iemand die me vraagt: hoe kan een mens zijn ziel te gronde richten? Op die vraag passen heel wat antwoorden. Net zoals er veel ziekten zijn die uw lichaam schade kunnen doen, zijn er ook tal van kwalen die uw ziel aanvallen en verwonden. Maar toch, hoeveel manieren er ook zijn waarop een mens zijn zaligheid kan verliezen, ze zijn alle samen te vatten in de volgende drie punten. Ik zal u kort laten zien welke dat zijn.

- *U kunt uw ziel vermoorden door in openbare zonde te leven*, door de wellusten en allerlei genoegens te dienen. Overspel, hoererij, dronkenschap en brasserie, godslastering en zondagsontheiliging, oneerlijkheid en liegen, het zijn allemaal 'snelwegen' naar het verderf. "Dat u niemand verleide met ijdele woorden; want om deze dingen komt de toorn Gods over de kinderen der ongehoorzaamheid" (Ef. 5:6).

- *U kunt uw eigen ziel vergiften door een valse godsdienst aan te nemen*. U kunt haar bedwelmen met door mensen uitgedachte overleveringen. Door een reeks van ceremoniën en gebruiken die niet van de hemel afkomstig zijn. U kunt uw ziel in slaap sussen met slaapmiddelen, die het geweten afstompen maar het hart niet genezen. De uitwerking van het gif arsenicum is even krachtig als die van een pistool of zwaard, al is het met minder lawaai. Dat u niemand verleide. "Wacht u voor de valse profeten". Als mensen hun ziel toevertrouwen aan blinde leidlieden, zullen ze beiden in de gracht vallen. Een valse godsdienst is even verderfelijker als in het geheel geen godsdienst.

- *U kunt uw ziel door aarzelen en besluiteloosheid laten verhongeren*, ten dode toe. U kunt lui en doelloos door het leven gaan, terwijl uw naam wel in het doopboek van de kerk staat, maar niet staat geschreven in het Boek des levens en des Lams. Met een gedaante van godzaligheid, maar zonder de kracht ervan. U kunt jaar op jaar verbeuzelen, zonder belang te stellen in hetgeen dat goed is. Terwijl u tevreden bent om de spot te drijven met de zwakheden van anderen, en uzelf vleit dat u niet zo'n dweper, partijman of kerkmens bent. Dat het uiteindelijk best in orde zal komen met uw ziel. "Dat u niemand verleide met ijdele woorden".

Besluiteloosheid is voor uw ziel even verderfelijker als een valse godsdienst of in het geheel geen godsdienst. De levensstroom kan niet stilstaan. Of u nou slaapt of waakt, u wordt meegevoerd met de stroom. U komt hoe langer hoe dichterbij de stroomversnellingen.

Spoedig zult u de watervallen bereiken. Als u dan zonder een vast geloof sterft, zult u voor eeuwig buiten geworpen worden.

Dit zijn dus de drie voornaamste manieren waarop uw ziel verloren kan gaan. Weet iemand die dit leest welke van de drie op hem of haar van toepassing zijn? Onderzoek dat eens, en zie of ik uw eigen geval genoemd heb. Ga eens na of u al dan niet bezig bent uw ziel te verliezen. Maar kost het veel moeite om een ziel te verderven? Zeker niet, het is slechts een reis bergafwaarts, een reis die vanzelf gaat. Er wordt niets van u vereist; er is geen enkele

inspanning voor nodig. U hoeft slechts stil te zitten en te doen als alle andere mensen op de plek waar Gods voorzienigheid u stelde, u hoeft u slechts mee te laten voeren in de grote stroom van de massa. En langzamerhand zal de genadetijd voor eeuwig voorbij zijn! "Wijd is de poort die tot het verderf leidt."

Misschien vraagt u zich af of er velen zijn die bezig zijn hun ziel te verderven? Ja, inderdaad! Als u graag een betrouwbaar antwoord op deze vraag wilt hebben, moet u niet letten op de opschriften op grafzerken. Dr. Watts zegt: 'zodra mensen gestorven zijn, zijn het allemaal respectabele en degelijke mensen'. Maar let op Gods Woord, en geef acht op dat getuigenis. De Heere Jezus verzekert ons: "..wijd is de poort, en breed is de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die door dezelve ingaan; want de poort is eng, en de weg is nauw, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er, die denzelven vinden" (Matth. 7:13,14).

Maar wie is er dan verantwoordelijk voor het verlies van onze ziel? Niemand anders dan wijzelf. Ons bloed zal op ons eigen hoofd zijn. De schuld zal aan onze eigen deur liggen. Wanneer wij op de laatste dag voor de grote witte troon staan, en de boeken worden geopend, zullen wij niets hebben om op te pleiten. Als de Koning binnenkomt om Zijn gasten te zien, en zegt 'vriend, hoe zijt gij hier binnengekomen, geen bruiloftskleed aanhebbende?', zullen wij verstommen. U zult geen enkele uitvlucht hebben om te pleiten als uw ziel naar het verderf gaat.

Maar waar gaat een ziel heen als zij verloren is? Op die vraag is slechts één ernstig antwoord. Er is slechts één plaats waar zij heen kan gaan, namelijk de hel. Er bestaat niet zoiets als 'vernietiging'. Een verloren ziel gaat naar de plaats waar de worm niet sterft en het vuur niet uitgeblust wordt. Waar voor eeuwig donkerheid en duisternis, ellende en wanhoop heersen. Omdat ze niet geschikt is voor de hemel gaat zij naar de hel, de enige plaats waarvoor zij wel geschikt is. "De goddelozen zullen terugkeren, naar de hel toe, alle godvergetende heidenen" (Ps. 9:18). "Want het einde derzelve is de dood" (Rom. 6:21b).

Laat ik u openlijk zeggen dat wij, dienaren van het Woord, vol vrees zijn voor velen die van zichzelf belijden dat zij christenen zijn. Wij vrezen zeer dat hun kostbare ziel uiteindelijk zal omkomen. Wij vrezen dat die aartsleugenaar, de satan, hen van de zaligheid zal beroven en hen naar zijn wil gevangen zal nemen. Wij vrezen dat zij als ze in de eeuwigheid ontwaken, voor altijd verloren zijn. Wij vrezen, omdat wij zovelen van u in zondige gewoonten zien leven. Zovelen zien rusten op vormen en godsdienstige plechtigheden die nooit door God bevolen werden. Omdat wij zovelen van u zien beuzelen met alles wat met godsdienst te maken heeft. Kortom, wij zijn bevreesd omdat wij zovelen hun ziel te gronde zien richten.

Juist omdat ik besef dat uw ziel in gevaar is, zeg ik u dit alles. Als ik van mening was dat er niet zo'n plaats als de hel bestond, zou ik niet spreken zoals ik nu doe. Als het voor mij vanzelfsprekend was dat alle mensen uiteindelijk naar de hemel gaan, zou ik zwijgen en hen hun gang laten gaan. Maar dat durf ik niet te doen. Ik zie gevaren dreigen en daarom zou ik iedereen willen waarschuwen om de toekomstige toorn te ontvlieden. Ik zie het gevaar van schipbreuk lijden en daarom zou ik graag een vuurtoren willen aansteken en iedereen smeken om de haven des behouds te zoeken.

Veracht mijn waarschuwing niet. Onderzoek uw eigen hart. Ga eens na op welke weg u zich bevindt: de smalle of de brede. Onderzoek en zie hoe de zaken tussen God en u ervoor staan. Bega niet de ontstellende dwaasheid om uw ziel te verliezen. Wij leven in een tijd vol grote verleiding. De duivel gaat rond als een briesende leeuw. De nacht is al gevorderd, de tijd is kort. Laat uw ziel toch niet omkomen!

3. Uw ziel verliezen is het grootste verlies

Het derde wat ik u wil zeggen is: het verlies van uw ziel is het zwaarste verlies dat u kan treffen. Ik gevoel me niet in staat dit punt naar behoren duidelijk te maken. Niet één levend mens kan de volle omvang van het verlies van uw ziel krachtig genoeg naar voren brengen. Niemand kan zo'n verlies in zijn ware kleuren schilderen. Nee! Voordat wij de vallei van de schaduw des doods zijn doorgetrokken en in een andere wereld ontwaken, zullen wij dit nooit begrijpen. Eerder zullen wij de waarde van een onsterfelijke ziel niet kennen. Ik zou kunnen zeggen dat niets opweegt tegen het verlies van uw ziel in het leven van nu. U kunt alle rijkdommen van de wereld bezitten, al het goud uit Australië en Californië. U kunt alle eerbewijzen die een land kan schenken, ontvangen. U kunt iemand zijn die gezien is bij koningen. Maar als u bezig bent uw ziel te gronde te richten, bent u in Gods ogen maar een arm mens.

Alle eerbetoon duurt slechts kort. Uw rijkdom moet u eenmaal achterlaten. 'Naakt zijn wij in de wereld gekomen, en naakt zullen wij daar henen gaan.' U zult in dit leven geen opgewekt hart of opgeruimd geweten kennen, tenzij uw ziel gered wordt. Van al uw bezittingen zult u niets meenemen bij uw dood. Als het leven voorbij is zal slechts een halve meter aarde voldoende zijn om uw lichaam te bedekken. En dan, als uw ziel verloren is, zult u zich tot in alle eeuwigheid een doodarme bevinden.

Werkelijk, het zal een mens niet baten de hele wereld te winnen als hij zijn eigen ziel verliest. Ik zou kunnen zeggen dat wanneer de ziel verloren is, dit een onherstelbaar verlies betekent. Eenmaal verloren wil zeggen: voor eeuwig verloren. Verlies van eigendommen in deze wereld kan weer goed gemaakt worden. Verlies van gezondheid en een goede naam is niet altijd onherstelbaar. Maar wie de laatste adem heeft uitgeblazen, kan nooit zijn verloren ziel terugwinnen. De Bijbel kent geen vagevuur aan de overzijde van dood en graf. De Bijbel leert ons dat wij, eenmaal verloren, voor eeuwig verloren zijn. Werkelijk, de mens zal ondervinden dat er niets is dat hij kan geven om zijn ziel terug te kopen en te verlossen. Maar ik besef dat argumenten zoals deze, ver beneden de maat van het onderwerp blijven. De tijd is nog niet aangebroken dat wij ten volle zullen begrijpen wat een ziel waard is. Wij moeten ver vooruit zien. In onze verbeelding moeten we ons op een heel ander standpunt dan nu instellen. Eerder kunnen wij niet op de juiste manier oordelen over de zaak waar het nu over gaat. Een blinde ziet niets van een fraai landschap. Een dove kan geen goede muziek waarderen. En de levende mens kan zich niet volledig verplaatsen in het ontzagwekkende belang van een toekomstige wereld.

Wilt u ook maar een flauw idee van de waarde van uw ziel? Meet die waarde dan af aan het gevoelen van stervende mensen. Een stervensplechtigheid ontnemt aan de dingen van deze wereld hun klatergoud en valse schijn. Dan zult u de dingen zien zoals zij werkelijk zijn. Wat zouden mensen dan willen geven voor hun ziel. Daarvan heb ik als predikant iets gemerkt. Zelden, hoogst zelden heb ik stervenden zorgeloos, gedachteloos en onverschillig gezien ten aanzien van de toekomstige wereld. Degene die mooie verhalen kan vertellen, die goede liederen kan zingen om z'n vrienden een plezier te doen, wordt heel ernstig als hij beseft dat zijn leven afloopt.

De pochende ongelovige heeft dan zijn ongelovigheid vaak afgelegd. Godloochenaars, zoals de Fransman Voltaire, hebben vaak laten merken dat hun hoog geroemde wijsbegeerte te kort schiet als het graf in zicht komt. U hoeft me niet te vertellen wat iemand over zijn ziel denkt zolang hij nog een goede gezondheid heeft. Vertel me liever wat hij daarvan denkt als de

wereld hem ontzinkt, als de dood, het oordeel en de eeuwigheid voor hem opdoemen. De realiteit van ons bestaan zal dan alle aandacht vergen en moet overwogen worden. De waarde van uw ziel in het licht van de tijd is één ding, maar gezien in het licht van de eeuwigheid is ze een heel andere zaak. Een mens beseft de waarde van zijn ziel pas goed als hij gaat sterven en de wereld niet langer kan vasthouden.

Wilt u een nog duidelijker voorstelling van de waarde van uw ziel? Ga die dan afmeten aan de gevoelens van de doden. Lees in Lucas 16 de gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus. Wat zei de rijke man tot Abraham, toen hij in de hel en de pijn ontwaakte? 'Zend Lazarus tot mijns vaders huis; want ik heb vijf broeders; dat hij hun dit betuige, opdat ook zij niet komen in deze plaats der pijniging.' Tijdens zijn leven heeft deze rijke man zich mogelijk nooit bekommerd om de zielen van anderen. Maar nu hij dood was en in de plaats der pijniging, zag hij de dingen in hun ware kleuren. Nu denkt hij aan zijn broeders en maakt zich zorgen over hun zaligheid. Dan roept hij: "Ik bid u dan, vader, dat gij hem zendt tot mijns vaders huis; Want ik heb vijf broeders, dat hij hun dit betuige..." Als die wonderlijke gelijkenis niets anders zou betekenen, zou ze ons willen leren wat mensen denken bij hun ontwaken in de toekomstige wereld. Deze gelijkenis licht een tip op van de sluier die over de komende wereld hangt. Zij veroorlooft ons een glimp te zien van wat doden denken over de waarde van hun ziel.

Wil iemand het duidelijkste beeld van de waarde van de ziel? Meet die dan af aan de prijs die er zo'n tweeduizend jaar geleden voor is betaald. Wat een geweldige, niet in waarde uit te drukken prijs! Geen goud, geen zilver of diamanten bleken afdoende om voor verlossing te zorgen. Geen enkele engel uit de hemel was in staat om aan dat rantsoen te voldoen. Niets dan alleen het bloed van Christus, niets dan alleen de dood van de eeuwige Zoon van God was voldoende om een ziel te verlossen van de hel.

Ga in de geest naar Golgotha en zie wat daar gebeurde toen de Heere Jezus stierf. Zie de gezegende Zaligmaker lijden aan het kruis. Zie hoe er gedurende drie uur duisternis was over de hele aarde. De aarde beefde, de rotsen scheurden en graven werden geopend. Luister naar Zijn laatste woorden: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?" En zie dan in heel dat wonderlijke gebeuren iets dat u een idee kan geven van de waarde van de ziel. Bij dat verschrikkelijke tafereel zijn wij getuige van de betaling met de enige prijs die voldoende bleek te zijn om de zielen van de mensen te verlossen.

Als wij de waarde van een ziel nu nog niet beseffen, zullen wij die na dezen begrijpen. Moge de Heere geven dat niemand die dit leest, de waarde te laat leert kennen. Een instelling voor geesteszieken biedt een beklagenswaardig gezicht. Het doet ons hart ineenkrimpen als we in zo'n gebouw iemand zien die vroeger een vorstelijk fortuin bezat of iemand die zichzelf door dronkenschap tot hopeloze krankzinnigheid heeft gebracht. Schipbreuk is een ellendig tafereel. Het stemt naargeestig om een mooi schip te zien dat vroeger het water kliefde, maar nu op een rotsachtige kust is gestrand; de bemanning is omgekomen en de lading ligt verspreid op het strand.

Maar van alle tafereelen die ik ken, is er niet één zo erbarmelijk als het tafereel van een mens die zijn eigen ziel te gronde heeft gericht. Geen wonder dat Jezus weende, toen Hij voor de laatste keer Jeruzalem naderde (Luk. 19:41). Hij kende de waarde van zielen, terwijl de Schriftgeleerden en de Farizeeën die niet kenden. Uit Zijn tranen kunnen wij leren hoe groot de waarde van een mensenziel is. Hoe groot het verlies is dat een mens zal moeten dragen als zijn ziel verworpen wordt!

Ik draag u allen op om nu, terwijl het heden genaamd wordt, uw ogen te openen voor de waarde van uw ziel. Besef toch hoe ontzettend het zal zijn om uw ziel te verliezen. Tracht u de

werkelijke waarde in te denken van die machtige schat die aan uw zorg is toevertrouwd. Eenmaal zal de waarde van alle dingen totaal veranderen. De tijd komt dat bankbiljetten niets meer waard zijn. Dat de waarde van goud en diamanten net als slijk op de straten zal zijn. Dat het kasteel van een aanzienlijke en het huis van een arbeider beiden ter aarde zullen vallen. Dat voorraden en aandelen onverkooptbaar zullen blijken. Maar genade, geloof en goede hoop zullen dan niet langer ondergewaardeerd en geminacht worden. Dan zult u op een wijze als nooit tevoren de waarde van een onsterfelijke ziel beseffen. Het verlies van uw ziel zal het grootst denkbare verlies geacht worden. Het behoud van uw ziel zal het grootste van alle winsten zijn.

Tracht daarom nú de waarde van uw ziel te leren kennen. Doe niet als een zekere Egyptische koningin, die in dwaas vertoon een kostbare parel in zuur oploste en dat toen opdronk. Verwerp niet, net als zij, de 'parel van grote waarde' die door God aan uw zorg is toevertrouwd. Eenmaal verloren, valt geen enkel verlies te vergelijken met het verlies van uw ziel.

4. Uw ziel kan behouden worden

Mijn vierde en laatste opmerking is: uw ziel kan behouden worden! Ik dank God dat het Evangelie van Christus mij in staat stelt om u deze blijde boodschap te verkondigen. En dat ik dit vrij en onvoorwaardelijk mag verkondigen aan iedereen. Ik dank God dat ik na al die ernstige dingen die ik gezegd heb, kan besluiten met een boodschap van vrede. Ik zou de ontzettende verantwoordelijkheid niet kunnen dragen om u te zeggen dat ieder die een ziel heeft, die ziel kan verliezen. En dat het verlies van uw ziel een onherstelbaar verlies is, als ik niet tevens kon zeggen dat uw ziel behouden kan worden.

Ik acht het mogelijk dat dit voor sommigen van u verrassend klinkt. Want ik herinner me de tijd toen het voor mezelf zo opzienarend klonk. Maar ik ben ervan overtuigd dat deze boodschap niets meer of minder is dan de stem van het eeuwig blijvende Evangelie. En ik schaam me niet om dat aan u allen bekend te maken. Ik zeg u vrijmoedig dat er in het Evangelie behoud is voor de grootste der zondaren. Vol vertrouwen zeg ik u dat uw ziel gered kan worden.

Ik weet wel dat wij van nature zondaren zijn, gevallen, schuldig, verdorven, bedekt met zonde. Ik weet dat de God met Wie wij te doen hebben, een allerheiligst Wezen is. Te rein van ogen dan dat Hij ongerechtigheid kan gedogen. Een God Die het kwade niet kan aanzien. Ik weet dat deze wereld waarin wij leven, een moeilijke wereld is voor de dienst van God. Het is een wereld vol zorgen en moeiten, vol ongeloof en onreinheid. Vol tegenstand en haat jegens God. Het is een wereld waarin de godsdienst is als een uitheemse plant. Een wereld die een atmosfeer heeft, waarin de godsdienst kwijnt.

Maar desondanks, al is de wereld moeilijk, al is God heilig en al zijn wij van nature zondig, toch zeg ik dat u, ja dat iedereen zalig kan worden. Iedere man of vrouw kan gered worden van de schuld, de macht en de gevolgen van de zonde, en tenslotte in de eeuwige heerlijkheid aan de rechterhand van God bevonden worden.

Naar ik me verbeeld, hoor ik iemand van u zeggen: 'Hoe kan dat dan?' Geen wonder dat u die vraag stelt. Dit is de grote knoop, die heidense wijsgeren nooit konden ontwarren. Dit is het probleem dat alle wijzen uit Griekenland en Rome niet konden oplossen. Deze vraag kan alleen beantwoord worden door het Evangelie van de Heere Jezus Christus. En dat antwoord van het Evangelie wil ik u nu voorstellen.

- Met alle vrijmoedigheid verkondig ik u dat uw ziel gered kan worden: omdat Christus eenmaal is gestorven.

Jezus Christus, Gods Zoon, is aan het kruis gestorven om verzoening te doen voor de zonden van de mensen. "Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen" (1 Petrus 3:18a). Hij heeft aan het hout onze zonden gedragen in Zijn eigen lichaam. De vloek die wij allen verdiend hadden, is op Zijn hoofd neergekomen. Door Zijn dood heeft Christus voldaan aan Gods heilige wet, die wij verbroken hebben. Die dood was geen gewone dood. Het was niet slechts een voorbeeld van zelfverloochening. Het was niet slechts de dood van een martelaar, zoals Ridley, Latimer of Cranmer.

Christus' dood was een offerande en zoenoffer voor de zonden van de hele wereld. Het was de plaatsbekledende dood van een almachtige Plaatsvervanger, Borg en Vertegenwoordiger van de mensenkinderen. Die dood betaalde onze onmetelijke schuld aan God. Daardoor werd voor alle gelovigen de weg naar de hemel geopend. Zijn dood verschaftte een fontein tegen alle zonde en onreinheid. Daardoor werd het God mogelijk om rechtvaardig te blijven en tevens goddelozen te rechtvaardigen. De dood van Christus verwierf verzoening met Hem. Zijn dood bracht een volkomen vrede met God voor allen die door Jezus tot Hem komen. Toen Jezus stierf, werden de gevangenisdeuren geopend. Voor allen die de banden van de zonde voelen, en begeren vrij te komen, werd vrijheid uitgeroepen.

Weet u voor wie Christus op Golgotha al dat lijden doorstond? Waarom werd de Zoon van God als een misdadiger behandeld, tot een overtreder gerekend en tot zo'n wrede, vervloekte dood veroordeeld? Voor wie werden die handen en voeten aan het kruis genageld? Voor wie werd die zijde met een speer doorstoken? Voor wie vloeide dat kostbare bloed zo rijkelijk naar beneden? Waartoe diende dat alles? Het geschiedde voor u! Hij stierf voor zondaren - terwille van goddelozen. Hij stierf vrijwillig, niet door dwang, maar uit liefde tot zondaren en om verzoening voor de zonde te bewerken. Dus omdat Christus voor goddelozen stierf, heb ik nu zeker het recht om te verkondigen dat iedereen zalig kan worden.

- Verder zeg ik met alle vrijmoedigheid dat u behouden kunt worden: omdat Christus nòg leeft.

Diezelfde Jezus, Die eenmaal voor zondaren stierf, leeft nog aan de rechterhand van God om het werk der zaligheid voort te zetten. Daartoe was Hij uit de hemel neergedaald. Hij leeft om allen aan te nemen die door Hem tot God gaan. Om hen macht te geven kinderen Gods te worden. Hij leeft om de belijdenis van ieder doemschuldige geweten te horen. Om als een almachtige Hogepriester volkomen kwijtschelding te schenken.

Hij leeft om de Geest der aanneming tot kinderen uit te storten op allen die in Hem geloven, zodat zij kunnen roepen: "Abba, Vader". Hij leeft om de enige Middelaar tussen God en de mensen te wezen. De onvermoeibare Bemiddelaar, de goede Herder, de oudste Broeder, de Advocaat, de nimmer falende Priester en Vriend van allen die door Hem tot God gaan. Hij leeft om voor al Zijn volk tot wijsheid, rechtvaardigmaking, heiligmaking en verlossing te zijn. Om hen in het leven te bewaren en ze in de dood te ondersteunen. Om ze tenslotte tot de eeuwige heerlijkheid te brengen.

Voor wie meent u, zit Jezus aan Gods rechterhand? Het is voor de mensenkinderen. Hoog in de hemel en omringd door onuitsprekelijke heerlijkheid, zorgt Hij nog steeds voor dat machtige werk dat Hij ondernam toen Hij in Bethlehem geboren werd. Hij is in het geheel niet veranderd. Hij is Dezelfde als toen Hij bij het meer van Galilea wandelde. Hij is Dezelfde als toen Hij Saulus de Farizeeër begenadigde, en hem heenzond om het Evangelie dat hij eerst verwoestte, te preken. Hij is Dezelfde als toen Hij Maria Magdalena aannam, toen Hij

Mattheüs de tollenaar riep en Zacheüs uit de boom liet komen. Hij maakte dezen tot voorbeelden van wat Zijn genade vermag. En Hij wordt niet veranderd. Hij is gisteren en heden Dezelfde, en tot in eeuwigheid. Omdat Jezus leeft heb ik zéker het recht om te zeggen dat iedereen zalig kan worden.

- En nogmaals verkondig ik met alle vrijmoedigheid dat u zalig kunt worden: omdat de beloften van Christus' Evangelie rijk, vrij en onvoorwaardelijk zijn.

"Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven" (Matth. 11:28), zegt de Zaligmaker. 'Die in de Zoon gelooft, zal niet verderven, maar het eeuwige leven hebben.' (Joh. 3:15). "Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld." (Joh. 3:18). "Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen." (Joh. 6:37b). "Dat een iegelijk, die den Zoon aanschouwt, en in Hem gelooft, het eeuwige leven hebbe." (Joh. 6:40b). "Die in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven." (Joh. 6:47). "Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke." (Joh. 7:37). "Die wil, neme het water des levens om niet." (Openb. 22:17).

Voor wie denkt u dat deze woorden gesproken werden? Was dit alleen voor de Joden bedoeld? Nee, ook voor de heidenen! Werden ze alleen bedoeld voor de mensen die vroeger leefden? Nee, voor mensen uit elke eeuw. Waren ze uitsluitend bedoeld voor Palestina en Syrië? Nee, voor de hele wereld, voor elke naam en natie, voor elke tong en ieder volk! Werden ze alleen maar voor rijke mensen bedoeld? Nee, voor de armen net zo goed als voor de rijken. Werden ze alleen bedoeld voor de echt zedelijke en 'nette' mensen? Nee, ze werden bedoeld voor allen, voor de voornaamste van de zondaren. Voor de ergste van de overtreders, voor allen die deze woorden willen aannemen!

Als ik u deze beloften in herinnering breng, heb ik dus het recht om te zeggen dat iedereen zalig kan worden. Iemand die dit leest en nog niet behouden is, kan daar nooit het evangelie de schuld van geven. Als u verloren gaat, is dat niet omdat u niet behouden kon worden. Als u verloren gaat is dat niet omdat er geen vergeving voor zondaren is, geen Middelaar, geen Hogepriester, geen Fontein geopend is tegen de zonde en de onreinheid of omdat er geen geopende deur zou zijn. Het komt alleen omdat u uw eigen weg wilde gaan, omdat u aan uw zonden vast wilde houden, omdat u niet tot Christus wilde komen in Wie alleen het leven te vinden is.

Ik maak geen geheim van mijn bedoeling met deze preek. Mijn hartelijke begeerte en gebed tot God voor u, is dat uw ziel gered mag worden. Dat is het grote doel waartoe iedere predikant geordend wordt. Dat is het doel waartoe wij preken en spreken en schrijven. Wij wensen dat zielen gered zullen worden. Zij die ons van wereldse drijfveren beschuldigen, weten niet wat ze zeggen. Zo ook degenen die ons vertellen dat wij alleen maar onze eigen kerk willen bevoordelen en priestersluwheid willen bevorderen. Wij weten niets van zulke gevoelens. God moge hen die ons daarvan beschuldigen, vergeven! Wij werken voor hogere doeleinden. Wij wensen dat zielen gered zullen worden. Wij houden van de kerk van Engeland; wij gevoelen diepe genegenheid voor haar geloofsartikelen en haar liturgie. Maar één ding gevoelen we zelfs nog dieper, namelijk dat wij wensen dat zielen behouden worden. Wij begeren zielen als een vuurbrand uit het vuur te rukken. Wij begeren verwaardigd te worden om een middel in Gods hand te mogen zijn, om enige zielen tot de kennis van onze Heere Jezus Christus te leiden.

5. Toepassing

Nu wil ik ter toepassing besluiten met drie welgemeende woorden. Het is mijn hartelijke begeerte dat God deze woorden wil zegenen, tot geestelijk welzijn van velen.

Ik weet niet in wiens hand dit geschrift zal vallen. Ik span mijn boog op goed geluk. Ik kan alleen maar God bidden of Hij mij een pijl laat afschieten die het geweten van sommigen raakt. Of dat velen als zij dit lezen, op hun borst zullen slaan en zeggen: "Wat moet ik doen om zalig te worden?"

- Het eerste wat ik u te zeggen heb is een woord van liefderijke waarschuwing.

Het woord is kort en krachtig: verwaarloos uw eigen ziel niet. Ik twijfel er niet aan dat deze preek gelezen zal worden door enigen die zich vaak zorgen maken over allerlei zaken van dit leven. Dan geldt: "Martha, Martha, gij bekommert en ontrust u over vele dingen; maar één ding is nodig..." Het lijkt wel of u onafgebroken in een maalstroom van zaken, haast en moeite verkeert. Om u heen ziet u duizenden die zich alleen bezig houden met wat ze zullen eten en drinken, en waarmee zij zich zullen kleden. Vaak wordt u aangevochten door de gedachte dat het geen zin heeft om enige godsdienst te hebben. Ik verzeker u in Gods Naam: weersta die verzoeking want hij komt van de duivel. Ik zeg u: vergeet nooit het ene nodige! Vergeet nooit uw onsterfelijke ziel!

Misschien zegt u dat de tijden erg moeilijk zijn. Ja, inderdaad. Maar het is mijn plicht u eraan te herinneren dat de tijd voorts kort is en spoedig zal overgaan in de eeuwigheid. U kunt me zeggen dat u toch ook leven moet. Maar het is mijn plicht u eraan te herinneren dat u ook sterven moet. Dat u bereid moet zijn om God te ontmoeten. Wat zou u denken van iemand die in tijd van hongersnood zijn hond wel te eten gaf, maar zijn kind liet verhongeren? Zouden wij niet zeggen dat zo iemand een harteloze en onnatuurlijke vader is? Welnu, pas op dat u niet iets dergelijks doet met uzelf. Vergeet uw ziel niet uit zorg voor uw lichaam. Vergeet bij al uw zorg voor het tegenwoordige leven, het toekomstige leven niet. Verwaarloos uw ziel niet!

Wat u in het verleden ooit ook geweest bent, ik smeed u om in de komende tijd te leven als iemand die beseft dat hij een onsterfelijke ziel bezit. Laat na om kwaad te doen en leert goed te doen. Schaam u er niet voor om van nu af aan te zorgen voor de belangen van uw ziel. Schaam u niet in de Bijbel te lezen, te bidden, de zondag te heiligen en te luisteren naar de boodschap van het Evangelie.

Voor zonde en goddeloosheid mag u zich wél schamen. Maar u hoeft zich nooit te schamen vanwege de zorg voor uw ziel. Als anderen dat willen, laat hen daarom lachen; eens zullen zij u niet meer uitlachen. Neem het geduldig op. Verdraag het rustig. Vertel hen dat uw besluit vaststaat en dat u niet van plan bent weer te veranderen. Vertel hen dat u één ding geleerd hebt: dat u een kostbare ziel hebt. Zeg hen dat u besloten hebt, wat er ook gebeurt, die ziel niet langer te verwaarlozen.

- Mijn tweede woord van toepassing is een liefdevolle nodiging voor allen die hun ziel graag willen redden.

Iedereen die de waarde van zijn ziel beseft en naar behoud verlangt, nodig ik uit om onverwijld tot Christus te komen om gered te worden. Ik nodig u uit om in geloof tot Christus te komen en uw ziel aan Hem toe te vertrouwen. Opdat u bevrijd mag worden van de schuld, de macht en de gevolgen van de zonde. Mijn stem begeeft me om de totale grootte van Gods liefde jegens zondaars voor te stellen. Mijn geest is te zwak om de gewilligheid van Christus in het aannemen en zaligen van zielen, te verklaren. U vergist uzelf zeer als u Christus' bereidheid om te zaligen in twijfel trekt. Ik weet dat er geen andere hinderpalen tussen u en het eeuwige leven zijn, dan alleen uw eigen wil. 'Er is blijdschap voor de engelen Gods over één zondaar die zich bekeert' (Luk. 15:10).

Misschien hebt u wel eens iets gehoord van de wonderschone koormuziek bij de concerten in het Crystal Palace. Maar wat betekent alles wat zo harmonisch klonk in het 'Halleluja-koor', vergeleken bij de uitbarsting van vreugde die in de hemel te beluisteren valt, wanneer een ziel zich van de duisternis tot het licht bekeert? Het is slechts wat gelispel, vergeleken bij de 'blijdschap der engelen' over die ene zondaar die de dwaasheid van de zonde leerde inzien en Christus ging zoeken? O, kom onverwijld om die vreugde te vermeerderen! Als u het leven lief hebt, smeed ik u om direct Christus aan te grijpen, opdat uw ziel gered moge worden. Waarom niet vandaag? Waarom verenigt u zich vandaag niet met de Heere Jezus in een eeuwigdurend verbond dat niet verbroken kan worden? Waarom besluit u niet voordat morgenvroeg de zon opgaat, om u af te wenden van de dienst der zonde en u tot Christus te bekeren? Waarom gaat u niet vandaag nog tot Christus om uw ziel aan Hem over te geven, met al haar zonden en ongelooft, met al haar twijfels en vrees?

Bent u arm? Zoek dan een schat in de hemel en wees rijk. Bent u oud? Haast u, haast u dan om gereed te zijn voor uw einde en schik u om Uw God te ontmoeten. Bent u jong? Begin dan goed, en zoek in Christus een nimmer-begevende Vriend, Die u nooit zal verlaten. Verkeert u in moeite, vol zorg over dit leven? Zoek dan Hem, Die alleen u kan helpen en uw lasten dragen, zoek Hem Die u nimmer zal teleurstellen. Als anderen u de rug toekeren, zal Jezus Christus de Heere, u aannemen. Bent u een zondaar, een groot zondaar, een zondaar van de ergste soort? Als u slechts tot Christus komt, zal aan dat alles niet meer gedacht worden. Zijn bloed zal reinigen van alle zonde. Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw.

Ga dan, en roep tot de Heere Jezus Christus. Denk aan de waarde van uw ziel. Denk aan de enige weg tot behoud. Roep de Heere ernstig aan in gebed. Doe als de boetvaardige moordenaar aan het kruis, stort uw hart voor Hem uit en roep: 'Heere, gedenk mijner, ja mijner!' Vertel Hem dat u tot Hem komt omdat u gehoord hebt dat Hij 'zondaren ontvangt', en dat u een zondaar bent en gered wilt worden. Vertel Hem heel uw vroegere leven. Vertel Hem als u wilt, dat u een ongelovige, een zedeloze, een zondagsontheiliger, een goddeloze, een zorgeloos slechtgeluimd mens geweest bent. Hij zal u niet versmaden. Hij zal u niet uitwerpen. Hij zal u niet Zijn rug toekeren. Hij verbreekt nooit het gekrookte riet, noch blust Hij de rokende vlaswiek uit. Niemand kwam ooit tot Hem en werd uitgeworpen. O, kom dan tot Christus en uw ziel zal leven!

- Mijn laatste toepasselijke woord is een liefderijke aansporing voor ieder die de waarde van zijn ziel ontdekt heeft en in Jezus Christus gelooft.

Die aansporing is kort en bondig. Ik smeed u om de Heere van ganser harte te volgen. Haast u tot het wit, tot de prijs der roeping Gods (Fil. 3:14).

Ik kan wel begrijpen dat u uw weg erg smal vindt. Er zijn nog maar weinigen met u en velen zijn tegen u. Uw levenslot kan hard schijnen en uw positie moeilijk. Maar klem u steeds vast aan de Heere. Hij zal u nooit begeven. Houd u vast aan de Heere temidden van de vervolging. Volg de Heere, ook al lachen de mensen u uit en al bespotten zij u. Al proberen zij u beschaamd te maken. Houd u aan de Heere, ook al is het kruis zwaar en de strijd fel. Hij schaamde Zich niet voor u aan het kruis van Golgotha. Schaam u op aarde dan ook niet voor Hem, opdat Hij Zich niet voor u zou schamen bij Zijn Vader Die in de hemelen is. Houdt u aan de Heere, en Hij zal u nooit begeven. In deze wereld zijn tal van teleurstellingen: met bezittingen en gezinnen, met huizen, landerijen en posities. Maar niemand werd ooit teleurgesteld in Christus. Altijd werd Christus bevonden zoals de bijbel zegt dat Hij is. En wel duizendmaal beter dan tevoren werd verteld!

Zie vooruit, zie vooruit, ja vooruit naar het einde! Uw beste dingen moeten nog komen. De tijd is voorts kort. Het einde aller dingen genaakt. De laatste dagen van deze wereld komen over ons. Strijd de goede strijd des geloofs. Worstel verder, werk verder, streef verder. Bid verder, lees verder. Werk aan het welzijn van uw ziel. Span u in voor het behoud van de zielen van anderen. Tracht nog enigen met u mee te nemen naar de hemel. Tracht met alle mogelijke middelen sommigen te behouden. Doe met Gods hulp iets om de hemel voller te maken. Spreek tot de jongeman naast u en tot die grijsaard die dicht bij uw huis woont. Praat eens met die buurman die nooit naar een kerk gaat. Spreek eens met dat familielid dat nooit eens persoonlijk in de Bijbel leest en grappen maakt met alle serieuze godsdienst. Vraag hen allen om toch aan hun ziel te denken. Smeeke ze om 's zondags iets te gaan beluisteren dat ze ten goede zal komen voor het eeuwige leven. Tracht hen te overreden om niet te leven als de beesten die vergaan, maar als mensen die begeren behouden te worden. Als u probeert goed te doen aan de zielen van anderen, is uw loon in de hemel groot.

Het loon in de hemelen voor allen die Christus belijden voor de mensen, is groot. De eerbewijzen van deze wereld zullen spoedig voor altijd eindigen. De beloningen die onze koningin wegschenkt, geniet men slechts voor weinig jaren. Maar de kroon die Christus geeft, verwelkt nimmermeer. Zoek die kroon mijn gelovige lezer. Span u in om die kroon te verkrijgen. Dat zal alles vergoeden wat u in deze moeitevolle wereld hebt moeten meemaken. De beloning van Christus' soldaten duurt eeuwig. Hun huis is eeuwig. Hun heerlijkheid kent geen einde.

Amen.

Achterwoord

J.C. Ryle

Uw ziel!

John Charles Ryle werd in 1816 in Macclesfield in het noorden van Engeland geboren. Hij was de zoon van een welgestelde bankier en kreeg zijn opleiding in Eton en aan de universiteit van Oxford. Hij was voorbestemd voor een loopbaan in de politiek. Ryle was ook een heel goede atleet die roeide en cricket speelde voor Oxford. Hij slaagde cum laude voor een academische graad in de letteren en wijsbegeerte.

Toen Ryle 22 jaar was en in de kerk Efeze 2 hoorde lezen, kwam hij tot geloof. Vier jaar later, in 1842 werd hij tot predikant bevestigd. Daarna heeft hij verscheidene plattelandsgemeenten gediend, totdat hij in 1880 werd aangesteld als de eerste bisschop van Liverpool.

Ryle was niet alleen een trouwe pastor, maar ook een bekende schrijver van veel traktaatjes en boeken. Zijn indrukwekkende persoonlijkheid en de onverschrokken verdediging van zijn principes waren verbonden met een houding van beminnelijkheid en begrip in zijn contacten met anderen. Dat maakte hem vooral bij kinderen geliefd.